

Ljudmila Novak - Dve Katrci (skeč)

Moški sedi pri mizi in jé. Nejevoljno odrine krožnik. Vidi se, da mu jed ni najbolj teknila.

Cene: Ne vem, zakaj ta juha ni nič slana, pa toliko soli sem stresel v lonec. Nikoli ne bom znal skuhati takšne juhe, kot jo skuha moja Katrca. Ko bi le že končno ozdravela(*zavzdihne*).

Pa ravno zdaj mi je morala crkniti še moja druga katrca, da se ne morem odpeljati do mame in se po dolgem času spet dobro najesti (*spet zavzdihne*). Sit sem že te samote. Najbolje, da pokličem mehanika, kdaj mi bo popravil mojo katrco. Ah, ne! To ni prav. Najprej moram poklicati v bolnico, potem pa pokličem še k mehaniku. (*Začne brskati po žepih in iskati številko telefona. Izvleče dva zmečkana listka.*)

No, pa pogledjmo, kaj pravijo dohtarji. (*Ogleduje oba listka in premišljuje*) Mislim, da bo ta številka prava, saj je ta list manj zmečkan. Gotovo mi medicinska sestra ni dala tako zmečkanega listka, kot je ta.

(Vrti telefon. Na drugi strani dvigne telefon mehanik.)

Cene: Halo, tu Cene Hudoklin. Ste že kaj pogledali mojo Katrco?

Mehanik: Seveda, kar naprej jo imam na očeh.

Cene: (*Zaskrbljeno.*) Ali je tako resno?

Mehanik: Ja, kakor se vzame. Glas ima zelo čuden.

Cene: Ko sem jo pripeljal, je bilo z glasom vse v redu.

Mehanik: Tudi puščat je začela, tako da je že čisto mokro po tleh.

Cene: To je pa res čudno. Prej nikoli ni imela teh težav.

Mehanik: Vse je enkrat prvič. Zgleda, da ste jo gonili po kakšnih rovtih in, veste, vsaka pipca začne v takem primeru puščat.

Cene: Ne, to pa že ne. Jaz pa moje Katrce nisem nikoli gonil po rovtih. Vedno sem z njo lepo ravnal in tudi z njeno vodo je bilo vedno vse v redu.

Mehanik: Že mogoče, toda ne vem, zakaj ste jo potem pripeljali k meni.

Cene: V breg je že včasih bolj sopihala, toda nikoli je nisem prav gonil.

Mehanik: Lonec bo tudi treba zamenjati, sicer bo še bolj ropotala.

Cene: Kateri lonec mislite? (*Sam pri sebi govori in ne v slušalko.*) Tisti za juho je res bolj velik in težek, sicer se mi je pa včeraj tako prismočil in ga bo treba zamenjati. (*Ponovno v slušalko.*) Zaradi lonca se z vami popolnoma strinjam. Lonec je treba zamenjati!

Mehanik: Kakšnega pa dam? Dražjega ali cenejšega.

Cene: (*Sam pri sebi.*) Ali zdaj že dohtarji prodajajo piskre?

(Ponovno v slušalko.) To bova pa kar ženi prepustila, ona se na lonce spozna veliko bolje kot jaz.

Mehanik: No, prav, če tako mislite. *(Se namuzne sam pri sebi.)* Se vidi, kdo nosi hlače v tej bajti.

Cene: Kdaj lahko pridem ponjo?

Mehanik: Takoj, ko jo do potankosti pregledam in pretipam.

Cene: *(Zaskrbljeno in jezno.)* Pa ne preveč, samo toliko, kot je potrebno.

Mehanik: Po nepotrebem pa res ne bom pregledoval njenega rjastega drobovja.

Cene: Gospod, kaj takšnega pa od vas nisem pričakoval. Takoj ko dobim avto, jo odpeljem domov, vašim pohotnim rokam je ne zaupam več! *(Odloži slušalko in se kar trese od jeze.)*

To je nezaslišano, kakšni so dandanes zdravniki. Človek bi rekel, da so bolj pokvarjeni od navadnih ljudi. Najbolje, da pokličem še v mehanično delavnico, da čim prej dobim mojo katrcu in ženo Katrcu odpeljem k drugemu zdravniku.

(Živčno vrti telefon. Oglasi se zdravnica, ki je zelo prijazna.)

Cene: Tukaj Cene Hudoklin. Rad bi vprašal, kako je z mojo katrcu.

Zdravnica: *(Lista po kartotekah.)* Samo trenutek, gospod, da pogledam.

Cene: *(Sam zase.)* Saj sem vedel, da so v mehanični delavnici veliko bolj prijazni, kot so ti ošabni dohtarji, ki mislijo, da so vsemogočni.

Zdravnica: *(Zelo prijazno.)* Gospod, žal mi je, vaša Katrcu ni v najboljšem stanju.

Cene: Ali je kaj hudega? Precej je že stara in ni več bog ve koliko vredna.

Zdravnica: Ah, to pa spet ne. Tako ne smete govoriti o svoji najdražji.

Cene: Saj ni bila tako draga, samo moja edina je, od nje sem odvisen, denarja nimam, drugače se je bi že zdavnaj znebil.

Zdravnica: Veste, to kar sedaj govorite, pa ne ustreza sodobnim družbenim razmeram, ko si prizadevamo za enakopravnost na vseh področjih. Vi bi jo sedaj, ko je v tako slabem stanju, kar zavrgli in pustili na cesti?

Cene: Ne, tega pa nisem mislil. Ko ne bo več delala, jo bom sam odpeljal na odpad, sicer ima človek lahko probleme s policijo.

Zdravnica: *(Ogorčeno.)* Kaj tako ostudnega pa še nisem slišala iz moških ust.

Cene: Sicer pa vas nič ne briga, kaj bom jaz naredil s svojo katrcu, četudi jo spustim v zrak. Povejte mi že, kdaj lahko pridem ponjo?

Zdravnica: Ne, ne boste je odpeljali domov, to vam bom preprečila s policijo.

Cene: Ali ste vi zaposleni pri Orionu ali kaj zdaj to pomeni?

Zdravnica: Ne pri Orionu, v Črnem lesu, če ste pozabili, kje ste pustili svojo ženo.

Cene: Za ženo že vem, kje je, samo avto mi dajte, da grem po njo, ko bo zdrava.

Zdravnica: Nazadnje boste od mene zahtevali, naj vam še dopust plačam. Prijavila vas bom policiji.

Cene: Jaz vas bom pa prijavil kriminalistom, da vam zaprejo podjetje.

Zdravnica: Niste edini. Na svidenje!

Cene: Ah, ne vem, kdaj bom spet videl svoji Katrci. Pa tako dobro juho mi skuha ta moja Katrca.